

Hof van Discipline

Zitting van 19 juni 2017 te 14.30 uur

Kenmerk: 160102

PLEITNOTA

Inzake: Deken orde van Advocaten Den Haag - mr. M.J.F. Stelling

Raadsman: W.H. Jebbink

Recht op een ‘public’ en ‘oral hearing’

Inleiding

1. Cliënt is ertoe *gerechtigd* om vandaag, op de openbare zitting, alle bezwaren die tegen hem worden ingebracht te vernemen, alsook de onderbouwing daarvan. Uw hof dient dat te bewerkstelligen door van de Deken te verlangen dat hij met precisie aangeeft welke uitingen cliënt worden verweten en om welke redenen, mede gelet op de context waarin die uitingen zijn gedaan, die volgens de Deken klachtwaardig zijn. Deze eis vloeit voort uit de uitleg die het EHRM geeft aan het recht op een *public hearing* en een *oral hearing*.

Rechtspraak EHRM en gevolgtrekkingen daaruit voor deze zaak

2. Het EHRM heeft meermaals het belang onderstreept van een behandeling van de zaak op een openbare zitting. Onder meer in 2016 in de zaak Chaushev and Others tegen Rusland:

‘22. The Court reiterates that the holding of court hearings in public constitutes a fundamental principle enshrined in Article 6 § 1. This public character of proceedings protects litigants against the administration of

justice in secret with no public scrutiny; it is also one of the means whereby confidence in the courts can be maintained. Administration of justice, including trials, derives legitimacy from being conducted in public. By rendering the administration of justice transparent, publicity contributes to fulfilling the aim of Article 6 § 1, namely a fair trial, the guarantee of which is one of the fundamental principles of any democratic society, within the meaning of the Convention (see *Gautrin and Others v. France*, 20 May 1998, § 42, Reports of Judgments and Decisions 1998 III, and *Pretto and Others v. Italy*, 8 December 1983, § 21, Series A no. 71). There is a high expectation of publicity in ordinary criminal proceedings, which may well concern dangerous individuals, notwithstanding the attendant security problems (see *Campbell and Fell v. the United Kingdom*, 28 June 1984, § 87, Series A no. 80).¹

3. Hoofdregel is dat een zaak door een rechterlijke instantie in openbaarheid moet worden behandeld. Dat werd reeds in 1976 vastgesteld in de zaak *Engel and Others* tegen Nederland, een zaak die tot op de dag van vandaag regelmatig wordt aangehaald door het EHRM in zijn rechtspraak:

‘(I)n the field it governs Article 6 para. 1 (art. 6-1) requires in a very general fashion that judicial proceedings be conducted in public.’²

4. Dit recht op een openbare behandeling strekt zich uit tot het hoger beroep indien het hof *full jurisdiction* heeft, dat wil zeggen indien het competent is *to examine the case on points of fact and law as well as the power to assess the proportionality of the penalty tot he misconduct*.³

5. Aan die eis voldoet de procedure bij uw hof uiteraard.

6. Over wat de inhoud dient te zijn van een *public* en *oral hearing* laat het EHRM ook geen misverstanden bestaan:

¹ EHRM 25 oktober 2016, nrs. 37037/03 39053/03 2469/04 (*Chaushev and Others* tegen Rusland).

² EHRM 8 juni 1976, nrs. 5100/71 5101/71 5102/71 (*Engel and Others* tegen Nederland).

³ EHRM 29 november 2007, nrs. 9852/03 en 13413/04 (*Hummatov* tegen Azerbeidzjan).

‘The Court (..) further reiterates that an oral, and public, hearing constitutes a fundamental principle enshrined in Article 6 § 1. This principle is particularly important in the criminal context, where generally there must be at first instance a tribunal which fully meets the requirements of Article 6 (see *Findlay v. the United Kingdom*, 25 February 1997, § 79, Reports 1997-I), and where an applicant has an entitlement to have his case “heard”, with the opportunity, inter alia, to give evidence in his own defence, hear the evidence against him, and examine and cross-examine the witnesses (*Jussila v. Finland* [GC], no. 73053/01, § 40, ECHR 2006- XIII).’⁴

7. Mijn cliënt heeft dus een *entitlement to (..) hear the evidence against him*. Ofwel mijn cliënt is ertoe *gerechtigd* om vandaag, op de openbare zitting, de bezwaren die tegen hem worden ingebracht c.q. de onderbouwing daarvan - samengenomen: *the evidence* – te vernemen.

8. Een uitzondering op een *oral hearing* wordt door het EHRM amper geaccepteerd. Het moet dan gaan om een zaak van geringe ernst, in de woorden van het hof zaken die niet een *significant degree of stigma* dragen.⁵

⁴ EHRM 29 september 2011, nr. 3127/09 (*Flisar tegen Slovenië*). Ook: EHRM [GC] 23 november 2006, nr. 73053/01 (*Jussila tegen Finland*).

⁵ ‘Notwithstanding the consideration that a certain gravity attaches to criminal proceedings, which are concerned with the allocation of criminal responsibility and the imposition of a punitive and deterrent sanction, it is self-evident that there are criminal cases which do not carry any significant degree of stigma. There are clearly “criminal charges” of differing weight. What is more, the autonomous interpretation adopted by the Convention institutions of the notion of a “criminal charge” by applying the Engel criteria have underpinned a gradual broadening of the criminal head to cases not strictly belonging to the traditional categories of the criminal law, for example administrative penalties (*Öztürk*, cited above), prison disciplinary proceedings (*Campbell and Fell v. the United Kingdom*, 28 June 1984, Series A no. 80), customs law (*Salabiaku v. France*, 7 October 1988, Series A no. 141-A), competition law (*Société Stenuit v. France*, 27 February 1992, Series A no. 232-A), and penalties imposed by a court with jurisdiction in financial matters (*Guisset v. France*, no. 33933/96, ECHR 2000-IX).’ Zie EHRM [GC] 23 november 2006, nr. 73053/01 (*Jussila tegen Finland*).

Een uitzondering kan uiteraard ook worden gemaakt op grond van de (hier niet ter zake doende) tweede volzin van artikel 6 lid 1 EVRM: ‘(T)he press and public may be excluded from all or part of the trial in the interests of morals, public order or national security in a democratic society, where the interests of juveniles or the protection of the private life of the parties so require, or to the extent strictly necessary in the opinion of the court in

Besluit

9. Ik verzoek uw hof deze pleitnota aan het proces-verbaal van de zitting te hechten.

special circumstances where publicity would prejudice the interests of justice.’